

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

5

ZÁŘÍ / ŘÍJEN 2025
62. ROČNÍK
20 Kč

ČERVENÝ MĚSÍC NAD HUMPRECHTEM, autor: Filip Jahoda, @Jahyron, www.Jahyron.cz

KULTURNÍ TRADICE

ŠRÁMKOVA SOBOTKA NEJSOU JEN DIVADLA, KONCERTY A PŘEDNÁŠKY

Festival Šrámkova Sobotka nabízí účastníkům pohled na naši mateřštinu v několika rovinách. Desítky uměleckých a akademických pořadů jsou doplněny o celou řadu delších či kratších dílen. Ty mohou být pro některé účastníky praktickým vzdělávacím kurzem, školením, nebo prostě jen příjemným zážitkem, jak trávit festivalová dopoledne. A není to nějaká okrajová část festivalu. Právě díky dílnám počet účastníků festivalu pomalu ale trvale roste, letos do dílen přijelo přibližně 250 frekventantů. Dílny totiž poskytují možnost získat hlubší a praktičtější vhled do daného tématu. Zatímco z knih či přednášek se dozvíte spoustu užitečné teorie, dílna vás donutí jít do akce.

Letošní festival nabídl k účasti 14 tvůrčích a didaktických dílen pro dospělé a 6 dílen pro děti ve třech věkových kategoriích od 3 do 15 let. Máme vždy velkou radost, když vidíme v řadách účastníků i známé tváře z řad místních, letos se našlo i 17 soboteckých dospělých a 12 dětí v celotýdenních dílnách, o odpoledních nemluvě. Radost je o to větší, že ačkoliv festival naráží na limity ubytovacích kapacit ve městě a okolí, účast místních tyto kapacity neubírá a je tak vždy vítána.

Dětské dílny organizujeme primárně proto, aby se festivalu mohly pohodlně účastnit i rodiče s dětmi. Již roky jsou ale využívány i jako specifická forma pří městského tábora. Děti se mohou věnovat s lektorem divadelním aktivitám, interpretaci textu či audiovizuální tvorbě. Všichni pak vystoupili na sobotním dopoledním dětském bloku, který byl součástí Třešňového jarmarku.

Od 15 let se pak mohou účastnit i dílen pro dospělé. Sobotečtí letos na-

táčeli podcasty, věnovali se rozhlasové reportáži, recitovali, zpívali ve sboru, překládali z němčiny, vyráběli koláže či pracovali v nakladatelské dílně.

Dospělí účastníci se pod vedením špičkových lektorů věnují tvůrčímu psaní, překladu, ortoepii, interpretaci uměleckého textu, didaktice češtiny a jiným zajímavým tématům.

Pomyslným rodinným stříbrem jsou dílny přednesu s předními lektory Josefem Kačmarčíkem, Martinou Longinovou, Vitem Rolečkem a Alešem Vrzákem, o tuto dílnu byl takový zájem, že jsme museli dokonce hledat ještě čtvrtého lektora, abychom uspokojili celorepublikový zájem. Jsme rádi, že opět ve večerním programu prezentace dílen si tvůrci mohli vybírat z 20 kvalitních recitačních výkonů, které doplnily písňeb sboru.

Hlasová interpretace uměleckého textu byla i obsahem učitelské dílny letos vedené režisérem Radovanem Lipusem, která završila svou práci pořadem na Humprechtě věnovaným diplomatické cestě Heřmana Černína z Chudenic.

Nechyběla ani oblíbená dílna sborového zpěvu. Tu několik posledních let vedl Jiří Šlupka Svěrák. Pro jeho náhlou zdravotní indispozici jej ale musela narychlo zastoupit sbormistryně Kristýna Müllerová. Letošních 40 frekventantů navíc dostalo dárek v podobě nového prostoru pro zkoušky. Velký dík patří městu a kastelánce PhDr. Dagmar Farnérové za to, že včas uvolnili přízemí v budově spořitelny, které měl do té doby k dispozici zámek Humprecht jako mimořádný depozitář při probíhající rekonstrukci. Uvolněný světlý a rozlehlý prostor byl celodenně využit dvěma dílnami – sborem a ortoepickou dílnou.

Dvěma letošními novinkami byly neobvyklá dílna koláže a assembláže zaměřená na výtvarné vyjádření příběhu, pohybu a času. A dílna věnující se populární tvorbě a předvedení humoristického monologu ve formě stand upu. V pátek večer si mohli účastníci vyzkoušet výstup i před publikem na zahradě Šrámkova domu, kde i odpoledne četli frekventanti své překlady a texty, které napsali pod vedením spisovatelky Ivany Myškové a překladatele Tomáše Dimtera.

Pokud se rádi věnujete mediální tvorbě, jistě by vás mohla příští rok zaujmout některá z audiovizuálních dílen, letos věnovaných např. reportáži a podcastu, která vznikla ve spolupráci s lektory z Českého rozhlasu.

Kratší formou dílen jsou dvou- a třídenní dílny. Ty zdůrazňují spíš svůj vzdělávací charakter a jejich účastníky jsou často pedagogové nebo studenti pedagogických oborů, kteří je berou jako příležitost, jak si rozšířit své znalosti ve zvoleném tématu. Jak poutavěji a efektivněji přitáhnout žáky a studenty k literatuře letos předvedli Daniel Jakubíček, Stanislav Štěpáník a Martin Tomášek. A do tajů nakladatelské práce uvedl účastníky šéfredaktor Nakladatelství Paseka J. Sedláček.

Je vidět, že zájem o vzdělávání či osobnostní rozvoj ani na začátku prázdnin neopadá. A že cestu k nám si pomalu hledají i místní. Budeme rádi, pokud se jich osmělí více a užijí si festival příští rok od 4. července s ostatními účastníky.

Lada Blažejová

ZA LÍBOU ZEDNÍKOVOU

Druhý pátek letošního září jsme se v pardubickém krematoriu rozloučili s Libuší Zedníkovou (10. 7. 1936 – 12. 9. 2025). Vystudovala učitelství, češtinu a tělocvik, a od poloviny 50. let minulého století působila na několika školách kolem Pardubic a ve městě samém, a to i v penzi. Festival Šrámkovu Sobotku si našla při 10. ročníku o prázdninách 1966 a navštěvovala ho desetiletí, patřila k nejnějnějším účastnicím učitelské základny. Lákaly ji nejen akademické přednášky, kulturní pořady a líbezný kraj, ale též společenství tehdy mladých pedagogů. Akce dala vzniknout celoživotním přátelským vazbám, které tato generace, zastoupená například Alešem Fettersem, Jarkou Petránkovou nebo Růženu Kottnerovou, na festivalu uzavřela. Zahanbující bylo, jak na její příslušníky v nultých letech tohoto století pohlíželi někteří mladí z (ne)festivalového periodika. Líbu jsme poznali jako přející a vese-

lou. Mállokdo si pamatuje, že do Sobotky poprvé přijela vlakem a později na motocyklu, pár nás vzpomíná na trabanta, kterým dovezla i své děti Janu a Štěpánou. Týden festivalu podle úsudku z rodi-

ny patřil k jejím nejpěknějším zážitkům v roce. Napsala o tom sama do sborníku k jeho 40. ročníku. „V těch dávných [...] těžkých dobách jsme v Sobotce pokřáli, setkávali se s lidmi majícími zájem o umění, o krásu krajiny i člověka, o lidský cit.“ Je dobré si uvědomovat, že festival pomáhal a pomáhá účastníkům i k životní stabilitě. A ti jako Líba si za to města a Soboteckých vážili a váží. Nedivili jsme se, když v Sobotce hledala posilu po nešťastném úmrtí mladého syna. Poslední roky už festival vynechávala, město navštívila ještě v září 2021. Vidali jsme se u nás v Sobotce, v Pardubicích i v Hradci Králové, naposled v dobré náladě ve velkoryse upravených pardubických Mlýnech koncem letošního května. Úmrtí oznámení doplnila Šrámkova báseň Vřes a v obřadní síni zazněla jeho báseň Uprostřed cesty. U rakve ležely za Šrámkovu Sobotku růže.

Jan Bílek – Marie Sekerová

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Dne 18. srpna 2025 zemřela ve věku nedožitých 79 let paní **Jana Šumová**, rozená Ulrychová, ze Sobotky.

Dne 24. srpna 2025 zemřela v pozhnaném věku 90 let paní **Jiřina Borková**, rozená Bartoňová, ze Sobotky.

Dne 16. září 2025 zemřel ve věku 79 let pan **Josef Kupec** ze Sobotky.

Dne 17. září 2025 zemřel ve věku 68 let pan **Jan Ševr** z Dobšic.

Dne 18. září 2025 zemřela v pozhnaném věku 95 let paní **Božena Hanušová**, rozená Konůpková, ze Sobotky.

Dne 22. září 2025 zemřel ve věku 69 let pan **Radomil Danda** ze Spyšovy.

Dne 27. září 2025 zemřel ve věku 72 let pan **Jaroslav Čapka** ze Sobotky.

Dne 4. října 2025 zemřela v pozhnaném věku 95 let paní **Božena Rulcová**, rozená Žďánská, ze Sobotky.

Dne 7. října 2025 zemřel ve věku 90 let pan **Zdeněk Žďánský**, rodák ze Sobotky.

ZE SOBOTECKÝCH VZPOMÍNEK

Vždy, když pročítám sobotcký Zpravodaj, nostalgicky se vracím na místo mého dětství. V č. 3 mě zaujala procházka po Benešově, neb si ještě na bývalé obyvatele pamatují.

Mým vzpomínkám na osvobození předcházejí temnější vzpomínky na táh-

noucí se řady vězňů, ubožáků, hlídání vojáky. Pamatuji se, že se několik maminek domluvilo, že budou čekat v podloubí před mlékárnou u Pažoutů a budou se snažit podstrčit vychrtlým vězňům chleba. Samozřejmě, že jsme tam byly i my děti, Jarča Kubů, sestra

Eva. Další si už nevybavuji. Mám neustále před očima, jak se moje maminka odvažila vyjít zpoza sloupu a strčit někomu skývu chleba. V tom se otočil hlídající voják a hnal se na maminku s puškou v ruce. Nevzpomínám si, zda se jí pokus podařil.